

CAPVT XVII.

Terminus dicitur, quod ultimum cuiusque est, extra quod nihil est accipere primum, & intra quod omnia primum, & quod magnitudinis species, aut magnitudinem habentis, & cuiusque finis. Tale vero est, ad quod motus & actus, & non à quo. Quandoque autem ambo, & à quo, & ad quod, & cuius causa, & substantia vniuersitatis ad quod quid erat esse vnicuique. Cognitionis enim hoc terminus est: quod si cognitionis, rei quoque est. Quare pater, quod quoties dicitur principium, toties etiam terminus, & amplius. Principium namque terminus quidem, sed non omnis terminus principium.

CAPVT XVIII.

SEcundum quod multipliciter dicitur. Vno modo, species, & substantia cuiusque rei, vt secundum quod bonus, ipsum bonum. Alio, in quo primo fieri aperum est, vt color in superficie. Quod igitur primo dictum est secundum quod, ipsa species est: secundo vero, tanquam cuiusque materia, & primum cuiusque subiectum. Et omnino ipsum secundum quod, toties dictum erit, quoties dicitur causa. Secundum quod enim venit, aut qua causa venit, dicitur: & secundum quod paralogizatum, sive syllogizatum est, & quæ syllogismi, sive paralogismi causa est. Item, secundum quod dicitur, quod secundum positionem est, secundum quod stetit, aut secundum quod vadit: etenim hæc omnia positionem, & locum significant. Quare & secundum se, multipliciter vt dicatur necesse est. Vno nanque modo secundum se, est quod erat esse cuilibet: vt Callias, & quod quid erat esse Calliam. Alio vero, quæcumque in eo quod quid est insunt: vtputa Callias, secundum se animal est: in ratione enim, animal inest. Callias enim, quoddam animal est. Item, si in se ipso primo suscepit, aut in aliquo sui: vtputa, superficies alba secundum se: & homo, secundum se viuens. Anima nanque, pars quædam hominis est, in qua prima ipsum vivere est. Item, cuius non est aliqua alia causa. Hominis nanque multæ causæ sunt, animal, bipes: atamen secundum se, homo est homo. Item, quæcumque soli, prout soli insunt. Quare quod separatum est, secundum se est.

CAPVT XIX.

Dispositio, dicitur ordo partes habentis, aut secundum locum, aut secundi potentiam, aut secundum speciem. Positionem, n. quandam esse oportet, sicut

A Κεφάλαιον εἰδ.

Περιεις λέγεται το ἔχον τον ἐκέσου, καὶ
οὐ ἔξω μιδέν δέλλα βεβίω τοπότου, καὶ
οὐ εἶσι πατά τοπότου, οὐ δὲ αὐτὸν εἶδος μερή
θεοῖς ἢ ἔχοντος μέρεως, καὶ τὸ τέλος ἐκέσου
ποιοῦντον δι' ἐφ' οὐ κίνησις καὶ οὐ τοποθέξις, καὶ
οὐ ἀφ' οὐδὲτε δὲ σύμφωνος, καὶ ἀφ' οὐ, καὶ ἀφ' οὐ,
καὶ τὸ οὐ ἄνεκτο, καὶ οὐ στία ἐκέσου, καὶ τὸ οὐ
Βλῆστη) ἐκέστη. τῆς γιγάντεως γράπτο πέρας
εἰ δὲ τῆς γιγάντεως, καὶ τῆς τοποθέξιας. ὅτε
φυγεῖν ὅτι δύσπουχος οὐ αρρενεῖ λέγεται, τοσούτα
χώς καὶ τὸ πέρας, καὶ ἐπὶ πλεοναχῶς. οὐ μέρη
αρρενεῖς τοῦ δέ περιερες, οὐ πέρας αρρενεῖ.

Κεφαλαίου ΙΙ.

Τοι καθ' ὅ λέγεται πολλαχῶς. ἐν τῷ μὲν
ὕπον, τὸ εἴδες καὶ ἡ στία ἐκέστου τροφή¹
γηματος, οἷον καθόλα ἀγαθός, ἀντὸς ἀγαθῶν. ἐν
τῷ δὲ φυσικῷ τροφήτων πέφυκε γένεσται, οἷον τὸ καθόλα
μα, εἰ τὴ δημιουρεία. τὸ μὲν οὐδὲ τροφήτως λέ-
γομένου καθόλον, τὸ εἴδες δὲ δευτέρεος δὲ, οἷος ἡ
ὑλή ἐκέστου καὶ τὸ ἔσποκελμόν τον ἐκέστη τροφή-
τον. ὅλως δὲ τὸ καθόλον στοιχώς, καὶ τὸ αἴπον μὲν
παρέξει, καὶ τὸ γε ἐπίνυθεν, οὐδὲ ἐνεκεῖ ἐλί-
λυθε, λέγεται· καὶ καὶ τὸ παρελεύσομεν, οὐ
συλλεόντες, ἢ ὅτι τὸ αἴπον τὰ συλλογομένη,
Dηδὲ παρελογισμόν. ἐπὶ τὸ καθόλον, τὸ καὶ τὸ δέσποιν
λέγοντα, καθόλον ἔστινεν, οὐ καθόλεστί ει. παῖς τα-
ῦτα ταῦτα δέσποινται σπουδάζειν τὸ πόνον. οὐδὲ καὶ τὸ
καθόλον πολλαχῶς αἰσθαντι λέγεται· ἐν τῷ
γε καθόλῳ, περὶ τὸ λιβύην ἐκέστη, οἷον ὁ Καλ-
λίας, καὶ τὸ τί λιβύην Καλλίαν. ἐν δὲ ὅπα τὸν
τὸ δεῖν τροφήτην, οἷον ζῶον ὁ Καλλίας καθόλ-
αντο. ἐν γε τῷ λόγῳ σὺν παρέχει τὸ ζῶον ζῶον
Eγαρ τὸ οὐρανὸν Καλλίας. ἐπὶ τῷ δὲ τῷ ἀντιτοῦ δέσποιν
τροφήτον, οὐδὲ τὸν μετέπειτα οἷον ἡ δημιου-
ρεία λειπούν καθόλῳ αἰτίων, καὶ ζῶον ὁ αἰθρόποτος
καθόλῳ αἰτίων γε φυχὴ μέρεσι τὸν αἰθρόποτον,
εἰ δὲ τροφήτη τὸ ζῶον. ἐπὶ οὖτι μὲν δέλλον ἐν τῷ
αἴπον, τὸ γε αἰθρόποτον πολλὰ αἴτια, τὸ ζῶον,
τὸ δίπουσι ἀλλὰ δύοις καθόλῳ αἰτίων ὁ αἰθρόποτος,
αἰθρόποτος δέται. ἐπὶ δέ τοι μόνον τροφήτην, καὶ μόνον.
διὸ τὸ κεκρυπτομένον καθόλῳ αἰτίων.

Δ Ιαθέστος λέγεται τὸ ἔχοντος μόρι τὸ
ξίσιον, ἢ καὶ τόπον, ἢ καὶ μίσθιμον, ἢ καὶ
εἶδος. Νέον γὰρ μὲν πικά εἴδι, μάστιρ μὲν τὸ δύνα-
μα μηλῶν διάθεται.

Κεφαλαιού ΕΦ.